

[H. C. Hansen.]

gjorde. Jeg har lagt mærke til nogle gange i den senere tid, at når man her ved behandlingen af forslag, som er gengangere, eller som vi har behandlet mange gange, fra de større partiers side simpelt hen gør nogle korte bemærkninger, så bliver det til et enkelt ord i pressens radioavis om aftenen, medens den mere eller mindre opstlytede snak fra retsforbundets side refereres . . . (*Oluf Pedersen*: Nåh!) Jeg siger, jeg har lagt mærke til det. Det er derfor, jeg for at få tingene bragt på det rene vil spørge det ærede medlem: Når der er en vis arbejdsløshed, vil det ærede medlem så klare denne arbejdsløshed ved en henvisning til et princip, eller vil det ærede medlem i praksis være med til at gøre noget imod den?

Karl M. Andersen: Jeg mener stadig, at når der er forhold her i landet, der skaber arbejdsløshed, så er det de partier, der opretholder disse forhold, som har ansvaret. Hvis de vil være med til at afskaffe disse forhold, og der så alligevel er arbejdsløshed, vil retsforbundet ikke holde sig tilbage.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Grundskyldsproblemet ligger stadig til behandling i grundskyldskommissionen, det er ikke til behandling ved denne lejlighed. Det, der foreligger, er de praktiske, aktuelle spørgsmål, der har affødt dette lovforslag. Overfor det praktiske, håndgribelige, det nærværende, det tilstedeværende — hvad vil retsforbundet gøre dér? Ikke noget med en henvisning til et idealsamfund, men i praksis, hvad vil det ærede medlem så gøre?

(Kort bemærkning):

Karl M. Andersen: Det foreliggende lovforslag blev gennemført i 1940 til imødegåelse af ekstraordinære forhold under besættelsen, og disse forhold betragter jeg som værende afskaffet.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Lovforslaget går ud på at bemyndige finansministeren til at optage nødvendige lån til dækning af særlige foranstaltninger, som iværksættes overfor en i den givne situation eksisterende arbejds-

løshed. Lad os holde besættelsestiden fuldstændig udenfor. Aktuelt, praktisk, i den nuværende situation, i år, hvad er det, det ærede medlem og hans parti vil?

(Kort bemærkning).

Karl M. Andersen: Det ærede medlem hr. H. C. Hansen har fra denne talerstol gjort opmærksom på, at den høje rente, som regeringen har gennemført, og den kreditpolitik, der er ført, medvirker til arbejdsløsheden. Når det er de forhold, som man selv gennemfører, der skaber arbejdsløsheden, hvad gør man så, når der opstår arbejdsløshed? Så forsøger man at sætte offentlige arbejder i gang til imødegåelse deraf, og det viser sig, at den måde at afskaffe arbejdsløshed på er den dyreste måde at imødegå arbejdsløsheden på i et samfund.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: De almindelige synspunkter, som mit parti har med hensyn til selve beskæftigelsesproblemet og arbejdsløhedssituationen, er jo udmærket godt kendt — skriv det hellere op, ærede medlem hr. Tholstrup.

Det, forslaget går ud på, er, at hvis der i en given situation til imødegåelse af arbejdsløshed skal bruges penge til særlige beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, så skal ministeren have lov til at optage lån. Hvorfor i alverden går det ærede medlem og hans parti imod et sådant forslag?

(Kort bemærkning).

Karl M. Andersen: Ved at forsøge at afskaffe arbejdsløsheden gennem statstilskud tager man pengene fra erhvervslivet, og lige så megen arbejdsløshed, man afskaffer det ene sted, opstår der derefter det andet sted.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Kan nogen i denne sal begribe, at sådanne folk kan få stemmer ude omkring i vælgerbefolkningen?

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.